

Mijn vriend studeert maatschappelijk werk. Die ambitie heb ik ook! Waarom kan hij wel studeren en ik niet?

In mijn werk als prostituee krijg ik elke keer te maken met noodlijdende en nooddruftige mannen. Net als ik denk lekker in gesprek te zijn, komt al hun ellende als een stortvloed over mij heen. 'Zijn vrouw begrijpt hem niet.' Het verleden en heden hebben soms raakpunten. Als dertienjarig (!) meisje werd ik verliefd op een getrouwde man. Hij had een vrouw die hem totaal niet begreep. Ik wierp mij toen al op als deskundige in spe want IK begreep hem wel. Voornamelijk in de sexuele sfeer. Wij konden lekker vrijen in de meest onmogelijke situaties: in de auto, in het w'e'tje van het tramhuisje (hij was trambestuurder) in de tram zelf of op een donker bebost plekje. Het was reuze spannend en ik, tot over mijn oren verliefd, hield het jaren vol. Op mijn achttiende verjaardag stelde ik vast dat er geen schot in zat. De beloofde scheiding en uiteraard ook zijn trouwen met mij zouden wel niet doorgaan. Ik had dat helemaal zelf uitgedokterd,

zonder deskundige. Dat ik me wanhopigvoelde doet even niet ter zake.

BEROEPSKEUZETEST

Na deze en de nodige andere ervaringen belandde ik in de prostitutie. Jaren later toen ik had besloten uit de prostitutie te gaan, meldde ik mij bij het arbeidsbureau. Ik onderging een beroepskeuzetest, die uitwees dat ik zeer geschikt was om op bbo-niveau hulp te verlenen. Een giller: ik deed al jaren niets anders. Met deze kennis op zak wilde ik gaan studeren en toen gebeurde het rare; ik heb geen vooropleiding en zonder mavo-papiertje kom je nergens. Ik vind het een rare kronkel. Vanaf mijn dertiende was ik al bezig hulp te verlenen, maar toch had ik een mavo-papiertje nodig om die studie te beginnen. Wil ik ooit een erkende maatschappelijk werkster worden, dan zal ik eerst vier jaar mavo moeten doen, daarna drie jaar mbo en last but not least nog vier jaar bbo. Als ik niet blijf zitten dan ben ik zo elf jaar bezig. Maar dat kan helemaal niet want van Deetman mag je maar zes jaar over je studie doen. Tot overmaat van ramp leggen be-

paalde instellingen zich er steeds meer op toe de prostituee te redden; zij willen haar uit de prostitutie halen (als ze dat tenminste zelf wil) om haar dan elders in de maatschappij hulp te laten verlenen. Bijvoorbeeld door welgestelde mevrouwen van hun huisstof af te helpen (iets wat wij er gewoon even bij doen). Brrr!

SEX-DESKUNDIGE

Niets op tegen verder, maar waar blijven wij met onze jarenlange ervaring als sex-deskundige? Wordt die wel op de juiste manier geaccepteerd en gebruikt? Is dat iets om mee te nemen in het nieuwe prostitutiebeleid? Zou het niet zinnig zijn juist van onze deskundigheid te profiteren en elke gemeente te verplichten een prostitutiespecialist aan te stellen? Ik houd mij voor zo'n baan warm aanbevolen. Anders moet ik maar eens in therapie! Waarmee ik ook in het hulpverleningscircuit blijf en ach, daar leer je ook van. Niet waar? Voorlopig blijf ik toch nog maar werken als hulpverleenster in hetsexuele.

